

støtte oprindelseslandsprincippet i dets nuværende udformning.

Det er afgørende for regeringen, at arbejde, der udføres i Danmark, skal ske under overholdelse af danske regler. De serviceudbydere, der kommer til Danmark, skal arbejde efter samme regler som danske virksomheder, når de udfører deres arbejde. Det gælder regler om forbrugerbeskyttelse, sociale kvalitetsstandarder, miljø og arbejdsmiljø, offentlig orden, etik, dyrevelfærd, sundhed og sikkerhed. Kort fortalt ønsker regeringen, at en tysk håndværker skal følge de danske arbejdsmarkeds-, forbrugs- og miljøregler, når den pågældende udfører sit arbejde i Danmark, uanset om han er etableret eller han kun er her midlertidigt.

Mange virksomheder, herunder også danske, løber imidlertid ofte ind i problemer, når de ønsker at komme ind på andre EU-landes markeder. Jeg har tidligere nævnt eksemplet med en dansk arkitekt, der gerne ville deltage i en enkeltstående byggeopgave i Flensborg. Som det forholder sig i dag, vil arkitekten f.eks. kunne blive mødt med krav om at melde sig ind i Slesvig-Holstens arkitekt sammenslutning. Det er ikke holdbart, det er skadeligt for konkurrencen, og vi skal derfor have fjernet unødvendige registrerings- og tilladelseskrav, som knytter sig til adgangen til de enkelte EU-landes markeder, hvad enten det drejer sig om levering eller etablering. Vi må således i højere grad end i dag kunne acceptere, at en virksomhed, der opfylder markedsadgangskravene i et EU-land, også er berettiget til at få adgang til andre EU-lande.

Det, som regeringen ønsker, svarer til det, som parlamentsudvalgets ordfører Evelyn Gebhardt har foreslået, nemlig at adgangen til markedet skal ske efter reglerne i det land, hvor virksomheden er etableret, mens udførelsen skal ske efter reglerne i det land, hvor ydelsen leveres.

På arbejdsmarkedsområdet sætter forslaget desuden spørgsmålstejn ved, om vi fuldt ud kan opretholde den danske arbejdsmarkedsmodel, og det er ikke acceptabelt for regeringen. For arbejdsmarkedet er der allerede regler, der fastslår, at udstationerede medarbejdere skal følge en række minimumskrav vedrørende løn- og arbejdsvilkår, som er fastsat i det land, hvor arbejdet udføres. Disse regler ændrer oprindelseslandsprincippet ikke ved, idet princippet viger for udstationeringsdirektivet.

Det vil derfor fortsat gælde, at virksomheder, der udstationerer medarbejdere i andre EU-lande, skal opfylde arbejds- og ansættelsesvilkår i det land, hvor arbejdet udføres, f.eks. vedrørende arbejdstid, arbejdsmiljø og mindsteløn. I Danmark har vi ikke en lovfastsat mindsteløn, i stedet anvendes retten til at konflikte for at få rimelige løn- og arbejdsvilkår, og det skal også være muligt fremover. Direktivet må heller ikke forhindre, at myndigheder og arbejdsmarkedets parter kan føre en effektiv kontrol med udenlandske virksomheder, der udsender arbejdskraft til Danmark, for at sikre, at henholdsvis regler og overenskomster overholdes.

Afslutningsvis vil jeg kort orientere om forhandlingssituationen i EU. Europa-Parlamentet behandler i øjeblikket direktivforslaget, og ligesom det er tilfældet andre steder, er meningerne i Europa-Parlamentet delte. Der er kommet 1.500 ændringsforslag fra forskellige grupper i Europa-Parlamentet, som ventes at afslutte sin førstebehandling af forslaget med afstemning i plenarforsamlingen i januar 2006. Først da kender vi Europa-Parlamentets holdning.

Kl. 10.15

Kommissionen stillede allerede i foråret i udsigt, at den ville fremlægge et revideret forslag. Dette forslag forventes dog ikke at komme, før Europa-Parlamentet har afsluttet sin førstebehandling, og Kommissionen har også været meget tilbageholdende med at signalere, i hvilken retning et revideret forslag vil gå og omfanget af ændringer. Derfor er der altså en del usikkerhed forbundet med direktivforslaget. Endelig er forslaget på dagsordenen på Konkurrenceevnerådsmødet den 29. november, og jeg vil bruge rådsmødet til at redegøre udføreligt for de danske kritikpunkter.

Vi finder os altså på et sted i processen, hvor det er muligt aktivt at påvirke forhandlingerne i den retning, vi ønsker, og det er regeringens holdning, at der er behov for, at vi gør det. Jeg tror, vi kan være enige om, at vi fra dansk side har væsentlige interesser på spil, bl.a. i relation til oprindelseslandsprincippet og den danske arbejdsmarkedsmodel. Samtidig skal vi sikre danske servicevirksomheder en forbedret markedsadgang i EU og en bedre udnyttelse af vækst- og jobpotentialet i EU, og derfor agter regeringen at engagere sig kritisk, men også konstruktivt i de videre forhandlinger.